

Temat

Zawodowe labirynty (z wykorzystaniem gry „Kto to taki?”)

Scenariusz lekcji został przygotowany przez ekspertów Instytutu Badań Edukacyjnych w ramach projektu „Wsparcie rozwoju ZSK w szczególności na poziomie regionalnym poprzez wdrażanie rozwiązań i inicjatyw skierowanych do użytkowników końcowych systemu – ZSK 4”. W pracy nad nim uwzględniono wnioski z pilotażowych lekcji, z udziałem dzieci i młodzieży.

Scenariusz może być wykorzystywany przez nauczycieli jako materiał pomocniczy, podpowiadający, w jaki sposób można rozmawiać z dziećmi na temat planowania rozwoju swoich umiejętności zgodnie z ideą uczenia się przez całe życie.

Cele

Z podstawy programowej

Dziecko:

- wskazuje zawody wykonywane przez rodziców i osoby z najbliższego otoczenia, wyjaśnia, czym zajmuje się osoba wykonująca zawód;
- uważnie słucha;
- odpowiada na pytania;
- klasyfikuje przedmioty według przeznaczenia;
- obdarza uwagę dzieci i dorosłych;
- uczestniczy w zabawach ruchowych;
- wykazuje sprawność ciała i koordynację w stopniu pozwalającym na rozpoczęcie systematycznej nauki czynności złożonych, takich jak czytanie i pisanie;
- komunikuje się z dziećmi i osobami dorosłymi, wykorzystując komunikaty werbalne i pozawerbalne;
- wyraża swoje oczekiwania społeczne wobec innego dziecka, grupy;

- wyraża swoje rozumienie świata, zjawisk i rzeczy znajdujących się w bliskim otoczeniu za pomocą języka mówionego.

Spoza podstawy programowej

Dziecko:

- rozumie pojęcia „zawód” i „atrybut”;
- rozumie, że uczenie się w różny sposób jest ważne;
- rozumie, że uczenie się przez całe życie jest ważne.

Pozostałe informacje

Adresaci:

- dzieci 5–6-letnie

Czas trwania zajęć:

- ok. 45 minut

Metoda pracy:

- oglądowa, czynna

Forma pracy:

- indywidualna, grupowa, zbiorowa

Środki dydaktyczne:

- ilustracje prezentujące wybrane zawody,
- gra Adamigo „Kto to taki?”,
- labirynty magnetyczne.

Przebieg zajęć

Wprowadzenie

Wariant 1

Dzieci spacerują po sali do dźwięków skocznej muzyki. Gdy osoba prowadząca wycisza muzykę, dzieci zatrzymują się w bezruchu w różnych pozach. Zabawa trwa 2–3 minuty.

Wariant 2 (gdy zajęcia prowadzi osoba, która na co dzień nie pracuje z daną grupą)

Dzieci spacerują po sali, śpiewając piosenkę, której ostatnio nauczyły się w przedszkolu. Na głośne klaśnięcie osoby prowadzącej dzieci „zamieniają się w słup soli”. Osoba prowadząca wskazuje jedno z dzieci i pyta o jego imię – dziecko podaje je i siada w siadzie skrzyżnym na wykładzinie. Ćwiczenie trwa do momentu, aż każde dziecko wypowie swoje imię i usiądzie na wykładzinie.

Zajęcia właściwe

Wprowadzenie pojęcia „zawód”

Osoba prowadząca pyta dzieci:

„Co oznacza słowo »zawód«?”

Dzieci w swobodnych wypowiedziach definiują pojęcie „zawód”.

Osoba prowadząca podsumowuje wypowiedzi dzieci. Następnie zaprasza je do odgadywania zawodów z zagadek z gry „Kto to taki?”:

„Za chwilę odczytam Wam różne zagadki dotyczące zawodów. Waszym zadaniem będzie odgadnięcie, o jakim zawodzie jest mowa w zagadce”.

To z dzieci, które pierwsze odgadnie zagadkę, podnosi rękę i mówi głośno „wiem”. Osoba prowadząca prosi o odpowiedź dziecko, które zgłosiło się jako pierwsze.

Osoba prowadząca sprawdza, czy odpowiedź jest prawidłowa, ewentualnie naprowadza dziecko na właściwą odpowiedź.

Zagadki dotyczą następujących zawodów:

- pielęgniarz/pielęgniarka,
- strażak/strażaczka
- piosenkarz/piosenkarka,
- informatyk/informatyczka,
- policjant/policjantka,
- mechanik/mechaniczka,
- kwiaciarz florysta / kwiaciarka florystka.

Osoba prowadząca rozkłada w różnych miejscach sali ilustracje przedstawiające osoby reprezentujące powyższe zawody i dodatkowo ilustrację ze znakiem zapytania, oraz zaprasza dzieci do zastanowienia się, który z omawianych zawodów najbardziej im się spodobał, a następnie prosi, aby każde dziecko stanęło przy wybranej ilustracji. Równocześnie dodaje, że w sytuacji, kiedy dziecko nie jest zdecydowane, albo żadna z ilustracji mu nie odpowiada, może ono wybrać znak zapytania. Osoba prowadząca prosi chętne dzieci o uzasadnienie dokonanego wyboru, a następnie zaprasza dzieci do kręgu, w którego środku układa ilustracje zawodów.

Wprowadzenie pojęcia „atrybut”

Osoba prowadząca mówi np.:

„Do wykonywania każdego zawodu potrzebne są określone, charakterystyczne przedmioty. Są to atrybuty”.

Osoba prowadząca podnosi ilustrację przedstawiającą np. informatyka i mówi np.:

„Poszukajmy atrybutów zawodu informatyka”.

Dzieci wymieniają je i tak omawiane są atrybuty dla wybranych zawodów.

Następnie osoba prowadząca zaprasza do pracy stolikowej.

Ćwiczenie stolikowe

Na stolikach leżą gry „Kto to taki?”. Osoba prowadząca mówi:

„Wyjmijcie z pudełek loteryjkę i karty z zawodami. Rozłóżcie karty na środku stolika. Zabawa będzie przebiegała w taki sposób, że każde z Was po kolei zakręci loteryjkę i wylosuje atrybut, a następnie dopasuje do niego zawód z rozłożonych na stoliku kart. Bawimy się do momentu, aż każde dziecko zakręci loteryjkę”.

Dzieci pracują. Osoba prowadząca wspiera działanie dzieci (chodzi między stolikami, koryguje, naprowadza).

W podsumowaniu osoba prowadząca wymienia zawód, a dzieci wskazują wybrane atrybuty.

Ćwiczenie „Różne drogi prowadzące do zawodu”

Osoba prowadząca rozdaje dzieciom labirynty magnetyczne; każde dziecko ma za zadanie doprowadzenie wszystkich kulek do celu, czyli środka labiryntu.

Osoba prowadząca pyta dzieci:

„Jeśli wyobrazimy sobie, że środek labiryntu to konkretny zawód, np. kucharz, a kulki w labiryncie to osoby, które chcą zostać kucharzem, jak myślicie, jakimi drogami, w jaki sposób różne osoby mogą dojść do celu i zostać kucharzem? Co mogą zrobić, kto może im pomóc, czego i gdzie muszą się nauczyć?”

Dzieci dzielą się swoimi przemyśleniami, a osoba prowadząca na koniec podsumowuje:

„Właśnie. Do zawodu kucharza i każdego innego zawodu można dojść różnymi drogami. Pomagając мамie czy tacie w przygotowaniu posiłków, nabywamy umiejętności potrzebne do wykonywania pracy kucharza. Oglądając programy kulinarne, ucząc się w przedszkolu, a później w szkole o zasadach zdrowego żywienia, uczęszczając do szkoły o profilu gastronomicznym, kształcącej przyszłych kucharzy, odbywając praktyki w restauracjach i hotelach – przygotowujemy się do tego zawodu.

Żeby być dobrym kucharzem, należy uczyć się cały czas, również wtedy, gdy już wykonujemy ten zawód. Dobry kucharz stale uczy się nowych technik gotowania, obsługi nowoczesnego sprzętu, poznaje nowe przepisy”.

Podsumowanie

„Nasze spotkanie dobiega końca. Poznaliście dzisiaj pojęcia »zawód« i »atrybut«. Dowiedzieliście się również, że do danego zawodu mogą prowadzić różne drogi, tak jak w Waszym labiryncie. Mówiliśmy też o tym, że uczymy się od najmłodszych lat, aż do końca życia. Dziękujemy za spotkanie i Waszą aktywność”.

Załączniki:

- ilustracje prezentujące wybrane zawody.